

متن پرسش

با سلام و عرض تبریک به مناسبت گرامیداشت روز معلم خدمت استاد گرامی: در دورانی که ذهن بشر درگیر پیشرفت علم و مسابقه تکنولوژی و هوش مصنوعی و شاخص های پیشرفت اقتصادی شده گاهی انسان از چیزهایی در تاریخ خود غافل می شود که اگر همه این پیشرفت ها محقق می شدند ولی آن چیزها نبود زندگی دیگر ارزش زندگی کردن نداشت. بیا بیا تصور کنیم در تاریخی زندگی می کردیم که جهان بینی مادی جدا شده از وحی در کل جهان غالب شده بود و اصالت قدرت به یک حقیقت مسلم پذیرفته شده برای کل بشریت تبدیل شده بود. در چنین جهانی کشورمان در همه شاخص های پیشرفت و توسعه در صدر جهان قرار گرفته بود و مردمش در اوج رفاه مادی به سر می برد. ولی در این تاریخ نه حرف از جبهه حق بود و نه تقابلی بین جبهه استکبار و حق وجود داشت. دیگر نه ظلم به معنای ظلم بود و نه مظلوم به معنای مظلوم. دیگر نه حق معنایی داشت و نه استکبار امری ناپسند بشمار می رفت. فقط و فقط اصالت قدرت حاکم بود و جنگ قدرت برای غلبه این نژاد بر آن نژاد و این قوم بر آن قوم آنهم بوسیله پیشرفته ترین ابزارهای تکنولوژی. و گم شدن خود متعالی مان در چنین روزمرگی هایی. آیا چنین جهانی ظلمات مطلق نبود؟ آیا با وجود همه دردها و رنج ها و مشکلات در این روزگار نباید شکرگذار این نعمت بزرگ الهی باشیم که اگر ظلم و جور و استکبار بشریت را احاطه کرده و به تنگ آورده است ولی هنوز در تاریخی زندگی می کنیم که زبان و دهانی هست که ندای حق زمانه ما باشد و از حق و احقاق حق مظلوم بگوید، زبانی که ظالمان و مستکبران زمانه را رسوا کند و از حکومت حکم خدا بگوید. زبان و دهانی که چشمان مستضعفان جهان به او باشد و به او به عنوان مظهر اراده الهی در این دوران بنگرد. ملتی چون ملت یمن که دفاع از کودک معصوم و مظلوم فلسطینی را رسالت الهی خود بداند تا آنجا که در راه این جهاد از جان و مال و فرزند خود بگذرد. آیا در این دوران تاریک قادر به دیدن این زیبایی ها هستیم؟ زیبایی هایی از نوع «ما رأیت الا جمیلا»!!! التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از اظهار لطف جنابعالی بسیار متشکر هستم. راستی! اگر انسان نسبت به ابزارهایی که به جای انسان ها نشسته اند خودآگاهی نیابد، آیا جز این است که هر روز بیشتر و بیشتر تبدیل به کالا می شوند؟ و این جا است که هرکس باید به بودن خود در جهان با توجه به حضور بیکرانه ای که اکنون در آن حاضر است، بیندیشد و گرنه همگان ابزارهایی خواهند شد در دست تکنیک

به همان معنایی که جناب آقای دکتر داوری اردکانی متذکر می‌شوند که این تکنیک است که بر علم سیطره دارد و نه آن که علم، تکنیک را در اختیار گرفته باشد. و در نظر بگیرید اگر آن نوع خودآگاهی که انسان باید نسبت به خود و به تکنیک داشته باشد، در میان نیاید آری! آینده همانی است که بعضاً پیش بینی می‌شود. ولی گویا با حضور انقلاب اسلامی و تذکری که انقلاب نسبت به انسان و سنت‌های جاری در هستی متذکر می‌شود، ما به آینده دیگری می‌اندیشیم. موفق باشید